

Les vacances: temps per a la família

Les vacances són un temps per a descansar i conviure amb la família. Hem demanat al matrimoni Bertrand i a Bernadette Boutin, ambdós de l'Opus Dei, com organitzen l'estiu. Són francesos i tenen sis fills, d'edats compreses entre 9 i 20 anys.

04/07/2006

Com plantegeu les vacances d'estiu?

Són un moment per al descans. Quan tots estem més tranquils, és més senzill estar junts, i unir-nos més com família. Compartim plans, parlem, i ens ho passem bé.

Com descansar sense ensopir-se?

Intentem fer plans senzills però divertits. L'horari familiar és més relaxat: cadascun s'aixeca quan vol (sempre abans de les 11 h., en qualsevol cas), desdjunem tard, fem petits arranjaments a la casa i anem a la piscina municipal.

Dinem plegats i bé, perquè un bon menjar alegra el cor. Amb freqüència convidem amics o els amics dels fills, i sempre són ben rebuts. Demano als meus fills que, tot i que faci calor, seguin a taula vestits dignament, per respecte als altres.

Quant a les activitats, procurem muntar jocs on tots puguin participar, sense límits d'edat. No hi

ha temps fix per a les tasques del col·legi –que cadascú s'organitzi amb responsabilitat- però sí que procurem llegir una mica junts després de dinar.

I rés de videojocs. Una vegada intentarem jugar a l'ordinador, però aviat vàrem comprovar que no és gens fàcil construir un ambient familiar davant d'una pantalla. Així que preferim fer altres coses.

A la nit, el límit són les 12 h. A aquesta hora, tothom al llit.

Com implicar els nens en les tasques de la casa?

Tenim el costum de fer plegats petits arranjaments domèstics, cadascun segons les seves capacitats: pintar, escatar fusta, dur el carretó amb coses els més petits, etcètera.

L'important és que cadascun faci una mica. “Mamà” mai no prepara un

menjar ella sola, sempre l'ajuda algú. I a casa tothom, nois i noies, saben fer de tot:: parar la taula, preparar el menjar, fer les compres, planxar, estendre...

I els plans que penseu els pares tenen sempre el suport unànime dels menuts?

És clar que no! Intentem, per exemple, sortir d'excursió a la muntanya tots junts. Encara que algú no tingui ganes de sortir –i es negui a posar-se les botes de muntanya o organitzi una enrabiada-, durant l'excursió, l'ambient de família i els jocs improvisats fan que al final tots els nens estiguin contents d'haver sortit. De vegades, acabem el passeig amb un petit festí sorpresa (creps, entrepans, gelats, etc.)

Com assolir que els fills grans gaudeixin amb els pares durant l'estiu?

No es pot obligar els fills a ser contínuament amb nosaltres, sobretot a partir dels 15 o 16 anys. Respectant el seu espai de llibertat, un ambient festiu pot facilitar les coses: passeigs amb vaixell, per la muntanya o amb bicicleta, petits treballs en una casa de camp, o plans similars. Quan els nois saben que hi haurà bons plans, en un ambient acollidor i familiar, tenen ganes de ser-hi.

I Déu en tot això?

El diumenge és el dia més important de la setmana, i els fills ho han de notar. Cal vestir-se una mica millor per participar a l'eucaristia. El menjar cal també que tingui alguna cosa especial (un aperitiu, unes postres bones...). D'altra banda, els nostres fills saben que nosaltres participem diàriament a l'eucaristia, que fem uns minuts d'oració, i que resem el rosari a la Mare de Déu.

Algunes vegades, per pròpia iniciativa i perquè volen, vénen amb nosaltres. Però mai els obliguem a fer-ho.

Deixar sortir als nens sols, amb els amics, de vegades fa una mica de por. Quina és la vostra experiència?

Enviar els nois a un país estranger o a colònies, sense conèixer l'ambient on seran, ens sembla que suposa un risc: companyies dolentes, alcohol, drogues, etc. Confiem en els nostres fills, però de vegades la pressió actualment és massa forta. Per això estem vigilants. Si un dels grans vol anar per aquí amb els seus amics, el deixem. Però, com qualsevol pare, volem saber amb qui va, on, quan i com.

Les millors vacances són aquelles en les quals tothom està content?

Bé, no som una família model! A casa, com a totes, hi ha de vegades baralles i renyines, entre els nens o amb els pares. El veritable problema és no desdramatitzar aquests frecs. Les vacances tiren endavant quan aquests moments de baralla o de crisi se solucionen amb bon humor.

I també els pares, vosaltres, descanseu?

Durant les vacances procurem trobar tots els dies una estona i almenys un dia a la setmana per a estar els dos sols.

D'altra banda, penso que és molt cert això que “és la dona la que fa la família”. Si la mare està bé, la família anirà bé, i els nens estaran contents. La dona pot amb tot, però ha de tenir cura del seu descans, i això és una preocupació seva i del marit.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/les-vacances-
temps-per-a-la-familia/](https://opusdei.org/ca-ad/article/les-vacances-temps-per-a-la-familia/) (04/04/2025)